

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Secunda secundae Summa Theologiae

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

5 Vtrum possit ex charitate diligere corpus propriu[m].

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72772](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72772)

& secundum hoc dicendum est, quod amicitia proprie non habetur ad seipsum, sed aliquid maius amicitia: quia amicitia unionem quandam importat. Dicit enim Dion. quod amor est virtus unitiva. Vnicuique autem ad seipsum est unitas, quae est potior unioni ad alium. Unde sicut unitas est principium unionis, ita amor, quo quis diligit seipsum, est forma, & radix amicitiae. In hoc enim amicitiam habemus ad alios, quod ad eos nos habemus, sicut ad nos ipsos. Dicitur enim in 9. *Ethic. quod amabilia quae sunt ad alterum, veniunt ex his quae sunt ad seipsum. Sicut etiam de principis non habetur scientia, sed aliquid maius scilicet intellectus. Alio modo possumus loqui de charitate secundum propriam rationem ipsius, prout scilicet est amicitia hominis ad Deum principaliter, & ex consequenti ad ea quae sunt Dei, inter quae etiam est ipse homo, qui charitatem habet. Et sic inter cetera, quae ex charitate diligit quasi ad Deum pertinentia, etiam seipsum ex charitate diligit.

AD PRIMUM ergo dicendum, quod Greg. loquitur de charitate secundum communem amicitiae rationem. Et secundum hoc etiam procedit secunda ratio.

AD TERTIUM dicendum, quod amatores seipsum vituperant, in quantum amant se secundum naturam sensibilem, cui obtemperant: quod non est vere amare seipsum secundum naturam rationalem, ut sibi velint ea bona, quae pertinent ad perfectionem rationis. Et hoc modo praecipue ad charitatem pertinent diligit seipsum.

¶ Super Quaestiones vigesimae quintae Articulum quintum.

ARTICULUS V.

Utrum homo debeat corpus suum ex charitate diligere.

In articulo 5. in responsione ad tertium, dubium adhuc post responsum restat de charitate, qua diligimus etiam corpus proximi, quod non potest nos redamare, quomodo ex charitate diligitur.

¶ Ad hoc dicitur, quod corpus proximi diligitur ex charitate, non ut amicus diligitur, proprie loquendo, sed ut pars amici & propterea sufficit redamatio amici, cuius est pars. respectu autem proprii corporis, neutrius redamatio requiritur. Et hoc singulariter vultur auctor per illam responsum docere.

¶ Sed contra Christiana ponit quatuor ex charitate diligenda, inter quae unum est corpus proprium.

RESPON. Dicendum, quod corpus nostrum secundum duo potest considerari. Vno modo, secundum eius naturam: alio modo, secundum corruptionem culpae, & penam. Natura autem corporis nostri non est a malo principio creata, ut Manichaei fabulantur, sed est a Deo. Unde possumus eo vti ad seruitium Dei, secundum illud Ro. 6. Exhibete membra vestra arma iustitiae Deo. Et ideo ex dilectione charitatis, qua diligimus Deum, debemus etiam corpus nostrum diligere: sed infectionem culpae, & corruptionem penam

in corpore nostro diligere non debemus ad eius remotionem anhelare desiderando. AD PRIMUM ergo dicendum, quod Apollonius fugiebat corpus communem quamvis naturam, immo secundum hoc non volebat liari, secundum illud 2. ad Cor. 5. Nolumus sed superuacuari: sed volebat carere infectione conscientiae, quae remanet in corpore, & conspicius, quae aggregat animam, ne possit Deo. Unde signanter dixit, De corpore mortificando.

AD SECUNDUM dicendum, quod corpus nostrum non per opera, quae per corpus agimus, ad Deum fructu non possumus venire. Unde etiam ad redun dat quaedam beatitudo ad corruptionis vigor, ut Augustinus dicit in libro de beatitudine, potest dilectione charitatis. AD TERTIUM dicendum, quod recantatio amicitiae est ad alterum, non autem in amicitiam ad seipsum vel secundum animam, vel secundum

ARTICULUS VI.

Utrum peccatores sint ex charitate diligendi.

AD SEPTIMUM sic proceditur. Videtur, quod peccatores non sint ex charitate diligendi. Dicitur enim in psal. 118. Iniquos odio habui: sed David charitatem perfectam habebat ergo: ex charitate magis sunt odiendi peccatores, quam diligendi.

¶ 2. Praet. Probatio dilectionis, exhibitio est operis, ut Greg. dicit in Hom. Pent. sed peccatoribus inihi non exhibent opera dilectionis, sed magis opera, quae videtur esse odij, secundum illud psal. 100. In maritino interficiebam omnes peccatores terre. Et dominus praecipit, Exod. 22. Maleficos non patieris vitare.

¶ 3. Praet. Ad amicitiam pertinet, ut amicum toribus mala, secundum illud psal. 109. Peccatores in infernum, ergo peccatores ex charitate diligendi.

¶ 4. Praet. Proprium est amicum de esse, & idem velle: sed charitas non facit velle, peccatores volunt, neque facit gaudere de hoc, peccatores gaudent, sed magis facit contrariare peccatores non sunt ex charitate diligendi.

¶ 5. Praet. Proprium est amicum de esse, ut dicitur in 8. *Ethic. sed cum peccatores non sunt ex charitate diligendi, in illud 2. ad Cor. 6. Exite de medio ergo peccatores non sunt ex charitate diligendi.

SED CONTRA est, quod Augustinus dicit de doct. Christ. quod cum dicitur Diligite unum, manifestum est omnem hominem esse deputandum: sed peccatores non tolluntur homines, quia peccatum non tollit naturam peccatores sunt ex charitate diligendi.

RESPON. Dicendum, quod in peccatores sunt considerari. Natura, & culpa. Secundum naturam, super cuius communicatione charitas est, ut supra dictum est: & ideo in naturam

Ca. 4. de diuino. in parte 2. & parte 1. non malum remotione a sine.

Lib. 9. Ethic. cap. 9.

princ. to. 5. 3. di. 28. art. 7. Et virt. q. 2. art. 7. cor. ad 24. & 25.

Lib. 1. c. 23. & 26. co. 3.